ב״ה
עָלוֹן לְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת פָּרָשַׁת וַיְחִי תשפ״ו
גִּלָּיוֹן 335

הוֹלֵךְ בְּתֹם

הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים

כְּשֶׁהָרַבִּי הַצֶּמַח צֶדֶק הָיָה יֶלֶד הוּא לָמַד אֶת הַפְּסוּק שֶׁכָּתוּב בְּתְחִלַּת פָּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ: "וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה". הַמְלַמֵּד שֶׁלּוֹ הִסְבִּיר לוֹ אֶת הַפָּסוּק כָּךְ: הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת בְּיוֹתֵר שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ הָיוּ הַשָּׁנִים שֶׁחַי בְּמִצְרַיִם עִם בְּנוֹ – יוֹסֵף הַצַּדִּיק.

הַצֶּמַח צֶדֶק שָׁאַל אֶת סָבוֹ, אַדְמוֹ"ר הַזָּקֵן: כֵּיצַד יִתָּכֵן שֶׁהַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת בְּיוֹתֵר שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ הָיוּ הַשָּׁנִים שֶׁחַי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם – 'עֶרְוַת הָאָרֶץ'?!

עָנָה לוֹ אַדְמוֹ"ר הַזָּקֵן: יַעֲקֹב שָׁלַח אֶת בְּנוֹ יְהוּדָה לְאֶרֶץ גֹּשֶׁן שֶׁבְּמִצְרַיִם, לִפְנֵי שֶׁהוּא עַצְמוֹ הָלַךְ לָגוּר שָׁם, כְּדֵי לְהָקִים שָׁם יְשִׁיבָה. אִם כֵּן, כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הִגִּיעוּ לְשָׁם, הַמָּקוֹם הָיָה מוּכָן לְכָךְ שֶׁיִּהְיוּ בּוֹ לוֹמְדֵי תוֹרָה.

כְּשֶׁלּוֹמְדִים תּוֹרָה מִתְקָרְבִים לַה', וְאָז, אֲפִלּוּ אִם נִמְצָאִים בְּמִצְרַיִם, הַחַיִּים מְלֵאִים בְּרוּחָנִיּוּת וּבְקְדֻשָּׁה.

על פי הוספות ללקוטי שיחות
חלק י' – פרשת ויחי

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

צְרִיךְ לְנַהוֹג בּוֹ כָּבוֹד

דָּוִד הַמֶּלֶךְ כִּבֵּד אֶת אֲחִיתֹפֶל וְקָרָא לוֹ 'רַבִּי, אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי' אֲפִלּוּ שֶׁאֲחִיתֹפֶל לִמֵּד אוֹתוֹ רַק שְׁנֵי דְּבָרִים.

אִם כָּךְ נָהַג דָּוִד, שֶׁהָיָה מֶלֶךְ, וַדַּאי שֶׁגַּם אָנוּ צְרִיכִים לְהִזָּהֵר בִּכְבוֹד כָּל אָדָם שֶׁלִּמֵּד אוֹתָנוּ מַשֶּׁהוּ, אֲפִלּוּ אִם הוּא אַחַד הַחֲבֵרִים שֶׁלָּנוּ.

על פי פרקי אבות פרק ו' משנה ג'

הָעָלוֹן יו״ל ע״י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חָסִידִי

רַבִּי חַיִּים מָרְדְּכִי מִנְּאֶסְהוֹרְנְבִּיץ (הַשֵּׁנִי) | ט"ו טֵבֵת תשל"ה

אֶחָד מֵחֲסִידָיו שֶׁל רַבִּי חַיִּים מָרְדְּכִי, שֶׁעָבַד כְּפָקִיד בַּנְּק בְּחֵיפָה, בִּקֵּשׁ חֻפְשָׁה כְּדֵי לִנְסֹעַ לְחַג הַשָּׁבוּעוֹת אֶל רַבּוֹ. מְנַהֵל הַבַּנְק אִשֵּׁר לוֹ אֶת הַחֻפְשָׁה, בִּתְנַאי שֶׁהָרַבִּי יִשְׁלַח לוֹ דְּבַר תּוֹרָה.

כַּאֲשֶׁר הֶחָסִיד נִפְרַד מֵרַבּוֹ, הוּא בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דְּבַר תּוֹרָה לִמְנַהֵל הַבַּנְק. הָרַבִּי צִטֵּט אֶת הַפָּסוּק בַּתְּהִלִּים "כִּי יוֹדֵעַ ה' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים, וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד", וְהִסְבִּיר: הַצַּדִּיקִים מְקַבְּלִים כָּל דָּבָר בֶּאֱמוּנָה שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִלּוּ הָרְשָׁעִים מְאַבְּדִים תִּקְוָה בְּרֶגַע שֶׁל קֹשִׁי.

הֶחָסִיד חָזַר לַבַּנְק, הֶעֱבִיר אֶת הַמֶּסֶר לַמְנַהֵל, וּלְפֶתַע הַמְנַהֵל יָצָא מֵהַחֶדֶר. כַּעֲבֹר זְמַן מָה חָזַר וְאָמַר: "הָרַבִּי הִצִּיל אֶת בְּנִי".

מְאָחָר יוֹתֵר סִפֵּר הַמְנַהֵל לֶחָסִיד שֶׁבְּנוֹ הָיָה מֻאָשָׁם בַּעֲבֵרָה חֲמוּרָה וְשָׁקַל לִפְגֹּעַ בְּעַצְמוֹ. דִּבְרֵי הָרַבִּי חִזְּקוּ אוֹתוֹ לְהַמְתִּין בְּסַבְלָנוּת, וּבַמִּשְׁפָּט הִתְבָּרֵר כִּי הוּא חַף מִפֶּשַׁע וְהוּא שֻׁחְרַר.

> **"הֵבִין לִבּוֹ אֶת מַעֲשָׂיו, וְשָׁקַל לִפְגֹּעַ בְּעַצְמוֹ"**

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. לָמָּה הַשָּׁנִים הֵכִי טוֹבוֹת שֶׁל יַעֲקֹב הָיוּ בְּמִצְרַיִם?
2. אֵיךְ כְּדַאי לְבַקֵּשׁ מֵה' בַּקָּשׁוֹת, בְּלִי שֶׁהַשָּׂטָן יִקְטְרֵג?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹאַ"ל שֶׁל הָעָלוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׁחַק קָפְסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נְכוֹנָה.

הַפּוֹתֵר הַמְהִיר בְּיוֹתֵר: שְׁנִיאוֹר עֵינִי

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

לָמָּה הַבַּקְבּוּק תָּמִיד מְאֻחָר?

כִּי יֵשׁ לוֹ פְּקָק...

הַגְּבִירָה

פֶּרֶק ד׳

תַּקְצִיר: הָאוֹרֵחַ סִפֵּר לְר׳ נַחוּם שֶׁהֵם הָלְכוּ עִם הַנַּעֲרָה לָרַב, וְהָרַב פָּסַק שֶׁבִּגְלַל שֶׁאֵין בְּיָדָם הוֹכָחוֹת לְגַּנְבָה אֵינָם יְכוֹלִים לְחַיְּבָהּ, אַךְ אִם הֵם רוֹצִים מֻתָּר לָהֶם לְפַטְּרָהּ.

הָאוֹרֵחַ הִמְשִׁיךְ לְסַפֵּר: ״אָכֵן, פִּטַּרְנוּ אֶת הַנַּעֲרָה, וְהִיא חָזְרָה לְבֵית הוֹרֶיהָ מְבֻיֶּשֶׁת מְאוֹד. תּוֹשָׁבֵי הַמָּקוֹם אָמְרוּ עָלֶיהָ שֶׁהִיא גְּנֵבָה אֶת הַכֶּסֶף.

״לְאַחַר כַּמָּה יָמִים, מֵרֹב צַעַר, בּוּשָׁה וְעִגְמַת נֶפֶשׁ הִיא חָלְתָה וְכִעֵבֹר זְמַן קָצָר נִפְטְרָה. הַתּוֹשָׁבִים אָמְרוּ שֶׁבְּוַדַּאי מוֹתָהּ הִפְתִּיאוֹמִי הוּא עֹנֶשׁ עַל גְּנֵבָתָהּ, וְכָךְ חָשַׁבְתִּי גַּם אֲנִי.

״יוֹם אֶחָד, מִסְפֵּר שָׁבוּעוֹת לְאַחַר מִכֵּן, חִפַּשְׂתִּי בִּמְגֵרָתִי מִסְמָךְ כָּלְשֶׁהוּ וּפִתְאוֹם רָאִיתִי בַּמְּגֵרָה אֶת סְכוּם הַכֶּסֶף שֶׁחִפַּשְׂתִּי אָז, עָטוּף בִּנְיָרוֹת, אַף פְּרוּטָה לֹא חָסְרָה.

״זֶעָה קָרָה כִּסָּתָה אֶת גּוּפִי. ׳אוֹי לִי׳, חָשַׁבְתִּי לְעַצְמִי, ׳לֹא רַק שֶׁחָשַׁדְתִּי בְּכַשְׁרִים וְגָרַמְתִּי צַעַר גָּדוֹל לְנַעֲרָה יְהוּדִיָּה עֲנִיָּה, אֶלָּא גַּם גָּרַמְתִּי לְמוֹתָהּ בְּטֶרֶם עֵת׳״.

״לֹא הִסַּסְתִּי. מִיָּד עָלִיתִי לְמֶרְכַּבְתִּי וְנָסַעְתִּי הַיִּשֵּׁר לָרַבִּי שֶׁלִּי, רַבִּי מֵאִיר מִפְּרֶמִישְׁלָאן, עַל מְנַת שֶׁיּוֹרֶה לִי דֶּרֶךְ תְּשׁוּבָה.

״בְּלֵב שָׁבוּר סִפַּרְתִּי לְרַבִּי מֵאִיר אֶת כָּל הַמַּעֲשֶׂה וְקִבַּלְתִּי עַל עַצְמִי כָּל דֶּרֶךְ תִּקּוּן שֶׁיּוֹרֶה לִי״.

הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא אי״ה

מִסְפָּרִים אֲבִירִים

1839

עַל יְדֵי לִמּוּד תּוֹרָה ה' יִתְבָּרַךְ יוֹרֵד וּמִתְגַּלֶּה אֲלֵינוּ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִתְפַּלֵּל לַה': **"גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ"** – הָאֵר אֶת עֵינַי וְגַלֵּה לִי אֶת הַנִּפְלָאוֹת שֶׁבְּתוֹרָתְךָ.

גַּם תְּפִלָּה בְּכַוָּנָה וַעֲשִׂיַּת תְּשׁוּבָה 'מַזְמִינוֹת' אֶת ה' לְהִתְגַּלּוֹת בָּנוּ. הַדָּבָר רָמוּז בְּגִימַטְרִיָּא יָפָה: הַמִּלִּים **הַשְּׁרָאַת הַשְּׁכִינָה בְּיִשְׂרָאֵל** שָׁוֹות **תּוֹרָה-תְּפִלָּה-תְּשׁוּבָה**, וְגַם **"גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ"**.

על פי שיעור מוצאי י"ט כסלו תשפ"ג של הרב יצחק גינזבורג

ה' אוהבי צדיקים

רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מִדִּינוֹב

ר' צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מִדִּינוֹב

תַּאֲרִיךְ לֵדָה: בְּעֵרֶךְ בִּשְׁנַת תקמ"ג.

תַּאֲרִיךְ פְּטִירָה: י"ח טֵבֵת תר"א.

תולְדוֹת חַיָּיו: רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ שַׁפִּירָא מִדִּינוֹב, בַּעַל הַ'בְּנֵי יִשָּׂשכָר', הָיָה אֶחָד מִגְּדוֹלֵי הָאַדְמו"רִים בְּדוֹר הַחֲמִישִׁי לַחֲסִידוּת.

הוּא כִּהֵן כְּרַב בְּקְהִלּוֹת דִּינוֹב ומוּנְקָטְש.

הָיָה תַּלְמִידָם שֶׁל הַחוֹזֶה מִלוּבְּלִין וְהַמַּגִּיד מֵרִימְנוֹב.

נוֹדַע כְּמְחַבֵּר פּוֹרֶה בְּמְיֻחָד – סְפָרָיו מְשַׁלְּבִים נִגְלֶה, נִסְתָּר וְדַרְשָׁנוּת.

נִלְחַם בְּתַקִּיפוּת נֶגֶד הַהַשְׂכָּלָה בְּתְחִלָּתָהּ.

יָצְאוּ מִמֶּנּוּ שְׁתֵּי שׁוּשְׁלוֹת חֲסִידִיּוֹת מְפֹאָרוֹת – מוּנְקָטְש וּבְלָאזְ'עב.

צִיּוּנוֹ שֶׁל רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מִדִּינוֹב

בְּשֵׁם

הָאָדָם מְבַקֵּשׁ בַּקָּשׁוֹת מֵה', הַשָּׂטָן מַתְחִיל לְקַטְרֵג וְלִבְדֹּק הַאִם מַגִּיעַ לוֹ לְקַבֵּל אֶת מָה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ.

לָכֵן, מִי שֶׁחָכָם, לֹא מְבַקֵּשׁ מֵה' אֶת מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּאֹפֶן יָשִׁיר, אֶלָּא עוֹשֶׂה זֹאת בְּרֶמֶז – הוּא מַתְחִיל לְשַׁבֵּחַ אֶת ה' עַל אוֹתוֹ הַדָּבָר שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְכָךְ ה' מֵבִין אֶת בַּקָּשָׁתוֹ וּמְמַלֵּא אוֹתָהּ בְּלִי שֶׁהַשָּׂטָן יָשִׂים לֵב...

עִנְיָן זֶה נִלְמָד מֵהַפָּסוּק: "מְהֻלָּל אֶקְרָא ה'" – אֲנִי אֶקְרָא וַאֲהַלֵּל אֶת ה'; "וּמִן אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ" – אֲנִי אֶנָּצֵל מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁלִּי.

נִתָּן לְהַסְבִּיר זֹאת גַּם עַל הַפָּסוּק: "אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי" – אוֹדֶה לַה' כַּאֲשֶׁר אֲנִי עָנִי; "וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה" – ה' יוֹשִׁיעַ אוֹתִי.

על פי הספר 'בני יששכר'
מאמר ד', אות קל"ט